

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Bayerné dr. Siklós Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a Tamásné dr. Kajati Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 4.K.30.837/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. január 26-án kelt 4.K.30.837/2006/24. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 4.K.30.837/2006/24. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg államnak - külön felhívásra - 431.100 (négy százharmincegyezer-egyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél személyi jövedelemadó vizsgálatot folytatott le 1999-2001. évekre.

A felperes ebben az időszakban 0 Ft-ot vallott, illetve nem tett adóbevallást; 2000 évre - kontroll adatszolgáltatás alapján - 8.500 Ft megbízási díj jövedelme keletkezett.

A vizsgálat megállapította, hogy a felperes 2000. december 13-án 7.500.000 Ft vételárért ingatlant vásárolt. Az adásvétel következtében 252.000 Ft-os illetéket is kifizetett.

Az adóhatóság vizsgálta, hogy a felperes kiadásai arányban álltak-e a megszerzett összes bevételének összegével. Az eljárás során beszerzett ... Bank Rt. által rendelkezésre bocsátott lakossági folyószámla kivonat és devizaszámla kivonatokat értékelve megállapította, hogy a felperes devizaszámlájára átutalással 1999-ben 4.503.929 Ft, 2000-ben 2.676.330 Ft, 2001-ben 1.525.461 Ft-nak megfelelő USD összeg került átutalásra.

A felperest az adóhatóság nyilatkoztatta, aki arra hivatkozott, hogy 2000-ig szüleivel élt, volt megtakarított pénze, és szülei

segítségével vásárolta az ingatlant. 1998. május 14-én örökölte édesapja után a ... szám alatti lakás $\frac{1}{2}$ -ed részét. Ez az ingatlanhányad a felperes nevében volt 2003. november 25-ig. A felperes hivatkozott arra is, hogy édesanyja kifizette az ingatlanhányada értékét. A felperes édesanyját Sz.L.-nét meg kívánták hallgatni, ő azonban nem jelent meg az adóhatóság előtt, távolmaradását egy évekkel korábbi orvosi véleménnyel igazolta.

A felperes úgy nyilatkozott, hogy egy mexikói barátja tartotta el a vizsgált időszakban, évente 2-3 alkalommal egy-egy hónapra Mexikóba utazott és onnan utalta át a devizaszámlájára a különböző összegeket, illetőleg készpénzt is hozott haza. A felperes utóbb két db spanyol kölcsönszerződést csatolt be mexikói barátjától, aki úgy nyilatkozott, hogy évente az adózott jövedelméből meghatározott 25.000, illetőleg 50.000 dollárnak megfelelő összeget fog kölcsönadni a felperesnek.

Az eljárás során beszerezték a mexikói utazásokat tanúsító repülőjegyeket, majd az adóhatóság az adatok alapján megállapította, hogy a felperes kiadásai nem álltak arányban a bevételeivel, ezért becslési eljárást alkalmazott, amelynek eredményeképpen meghozott első fokú határozat a felperes terhére 7.181.402 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 3.590.701 Ft bírságot és 4.181.876 Ft késedelmi pótlékot állapított meg.

A fellebbezés folytán eljáró alperes 2005. december 23-án kelt határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

Az alperes határozatában megállapította, hogy a feltárt jövedelem nem biztosíthatott fedezetet a felperes kiadásaira. A felperes által bemutatott két db spanyol kölcsönszerződés nem fogadható el hitelt érdemlő bizonyítékként. A vizsgált jövedelmek nem biztosítottak fedezetet a nagy összegű kiadásokra, ezért a becslés jogalapja fennállott.

A felperes keresetében e határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A Fővárosi Bíróság 4.K.30.837/2006/24. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes által bevallott, illetve az adóhatóság által beszerzett adatokat egybevetve a felperes által a vizsgált időszakban teljesített kiadások az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege nincs egymással arányban. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 108. § /2/ bekezdésében rögzített becslés jogalapja tehát fennállott.

Az első fokú bíróság megállapította, hogy az adóhatóság tényállás tisztázási- és bizonyítási kötelezettségének eleget tett, döntése ezért a jogszabályoknak megfelelt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperes sérelmezte, hogy az első fokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte. Állította, hogy a kölcsönszerződés mexikói J.L.V.-val létrejött, a szerződéskötéskor Mexikóban tartózkodott, ebben az időben utalt számlájára 10.000 USD-t.

A felperes sérelmezte, hogy az első fokú bíróság alaptalanul kérdőjelezte meg, a 80.000 USD kölcsön visszafizetését. A felperes bejelentette, hogy 2005. július 15-én eladni kényszerült a korábban tulajdonát képező J. utcai ingatlant abból a célból, hogy a kölcsönt visszafizethesse. Sérelmezte továbbá azt is, hogy a bíróság annak ellenére sem fogadta el a mexikói állampolgár nyilatkozatát, miután közjegyzői okiratban erősítette meg a korábbi kölcsönszerződések tartalmát.

Iratellenesnek találta továbbá azt is, hogy nem fogadták el a korábbi megtakarítását, hiszen 1999. január 29-i banki kivonat szerint 2.000.000 Ft összegű megtakarítás volt a bankszámláján.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályban tartását. Megjegyezte, hogy a felperes megtakarításait az életvitelére fordított összegeknél figyelembe vették.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az első fokú bíróság által helyesen idézett személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.tv.) 4. § /1/ és /2/ bekezdése szerint jövedelem a magánszemély által az adóévben bármilyen címen és formában megszerzett bevétel egésze, a törvényben elismert költségekkel csökkentett része, vagy e törvényben meghatározott hányada. Bevétel a magánszemély által az adóévben megszerzett tevékenység ellenértékeként vagy más jogcímen kapott vagyoni érték a törvényben meghatározott kivételekkel.

A felperes a bevételeiről az adott ellenőrzött időszakban az adóhatóság felé bevallási kötelezettségét nem teljesítette. Az Art. 109. § /1/ bekezdése szerint, ha az adóhatóság megállapítja, hogy az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelre fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összegét, akkor az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg.

Tekintettel arra, hogy a felperes az adott évben bevételt nem vallott, ugyanakkor nyilvánvaló kiadásai voltak az életvitelre fordított kiadáson túl - készpénzért ingatlant is vásárolt - több

alkalommal külföldre utazott, így az adóhatóság a jogszabály alapján megfelelően járt el, amikor a becslési eljárást alkalmazva állapította meg a felperes ellenőrzött időszakra vonatkozó adóalapját.

Az adóhatóság a becslési eljárást a jogszabályban meghatározott módon megfelelően folytatta le. A rendelkezésre álló adatok alapján kellőképpen tisztázta a tényállást.

A felperes az első nyilatkozat alapján állította, hogy az életviteléhez szükséges kiadásait egy mexikói barátja fedezte. Kezdetben nem kívánta elmondani, hogy ki az és hol lakik, illetőleg a későbbiekben hivatkozott kölcsönszerződés részleteiről nem nyilatkozott. Utóbb a felperes becsatolta azokat a kölcsönszerződésre vonatkozó nyilatkozatokat, amelyeket a mexikói barátja megtett.

Az adóhatóság ezeket a körülményeket, valamint a rendelkezésre álló repülőjegy dátumára vonatkozó, és a különböző pénztárbizonylatokat, bankszámla-kivonatokat megfelelő módon értékelve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek nem sikerült hiteltérdemlően igazolni azt a tényt, hogy a vizsgált időszakban a kiadásainak fedezetét a kölcsönszerződés alapján juttatott összeg fedezte volna.

Az adóhatóság és az első fokú bíróság megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, a felperes ellentmondó nyilatkozatait, a mexikói tartózkodás különböző időpontjait, illetőleg az átutalás körülményeit.

A felperes által csatolt kölcsönszerződés, illetőleg a közjegyző előtt tett nyilatkozatok alakilag magánokiratnak, illetőleg közjegyzői okiratnak minősülnek, ez azonban csak azt igazolta, hogy a meghatározott tanúk előtt történt az okirat aláírása, illetőleg azt hogy egy személy a közjegyző előtt megjelent és nyilatkozatot tett. A nyilatkozatok, illetőleg az okiratban foglaltak tartalmának valóságát nem tanúsította.

A Pp. 275. § /1/ bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítási eljárás lefolytatására nem kerülhet sor, a Legfelsőbb Bíróság az ügy iratai alapján dönt. A bizonyítékok felülmérlegelésére nincsen lehetőség, kivéve ha az első fokú bíróság ítéletének indokolása iratellenes, kirívóan okszerűtlen és logikai ellentmondásokat, megállapításokat tartalmazó következtetéseket von le, vagy életszerűtlenül mérlegeli a bizonyítékokat.

A Legfelsőbb Bíróság ilyen esetet nem észlelt. Megállapította, hogy az első fokú bíróság a tényállást tisztázta és a fennálló bizonyítékokat megfelelően értékelte.

Mindezek alapján a felperes a felülvizsgálati eljárásban sem bizonyította a jogerős ítélet jogszabály-ellenességét, ezért a jogerős ítéletet a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. április 10.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró